

SVENSKA SKATTE AVTAL

Nr 40

RIKSSKATTEVERKET
Biblioteksexemplar

Nya Zeeland

13438023144

Serien Svenska skatteavtal:

Häfte nr	Avtal med	Häfte nr	Avtal med
1	Argentina	21	Förbundsrepubliken Tyskland
2	Brasilien (andra uppl. 1976 – nytt avtal)	22	Liberia
3	Indien	23	Marocko
4	Peru	24	Pakistan
5	Schweiz (andra uppl. 1976)	25	Singapore
6	Amerikas Förenta Stater	26	Storbritannien och Nordirland
7	Grekland	27	Thailand
8	Japan	28	Ungern
9	Sri Lanka (Ceylon)	29	Zambia
10	Canada	30	Österrike
11	Filippinerna	31	Sydafrika
12	Arabrepubliken Egypten	32	Nederländerna
13	Malaysia (andra uppl. 1978)	33	Malta
14	Danmark	34	Polen
15	Frankrike	35	Spanien
16	Irland	36	Tanzania
17	Israel	37	Finland
18	Italien	38	Norge
19	Kenya	39	Rumänien
20	Belgien	40	Nya Zeeland
		41	Tjeckoslovakien



LiberFörlag
Allmänna Förlaget

ISBN 91-38-06147-3



Nya Zeeland

RIKSSKATTEVERKET
Biblioteksexemplar

Utgivare: Budgetdepartementet den 1 juni 1980

ISBN 91-38-00100-4 (hela serien)
ISBN 91-38-06147-3

LiberFörlag/Allmänna Förlaget 106 81 001
Stockholm 1981. Norstedts Tryckeri 10-212

Avtal mellan Sverige och Nya Zeeland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande inkomstskatter

Anmärkningar:

1. Avtalet är avfattat på svenska och engelska språken. Båda texterna äger lika vitsord. I det följande återges blott den svenska texten. I fråga om den engelska texten hänvisas till SFS 1980: 1131.
2. Avtalet är dagtecknat den 21 februari 1979 och ersätter ett äldre avtal av den 16 april 1956.
3. Enligt förordning 1980: 1131 skall 1979 års avtal lända till efterrättelse för Sveriges del. Det tillämpas på inkomst som förvärfvas från och med den 1 januari 1981. — Beträffande förhållandena dessförinnan, se 1956 års avtal (SFS 1956: 571).
4. Angående riksdagens godkännande av avtalet, se prop. 1979/80: 164, SkU 1979/80: 59, rskr 1979/80: 400.

Artikel 1

Skatter som omfattas av avtalet

1. De för närvarande utgående skatter, som omfattas av avtalet, är:

- a) I Sverige:

Den statliga inkomstskatten (sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna), ersättningsskatten, bevillningsavgiften samt den kommunala inkomstskatten.

- b) I Nya Zeeland:

Inkomstskatten och skatten på underlåten vinstutdelning (the excess retention tax).

2. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som efter undertecknandet av avtalet uttages vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna i endera avtalslutande staten eller som uttages av regeringen i område till vilket detta avtal utsträcker enligt artikel 26.

3. Inkomstskatten som anges i punkt 1 b) i denna artikel omfattar icke skatten på fondemissioner (the bonus issue tax).

Artikel 2

Allmänna definitioner

1. Där icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) Uttrycket "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område inom vilket Sverige, enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler, äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskandet och utnyttjandet av naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag.

b) Uttrycket "Nya Zeeland" åsyftar, när det användes i geografisk bemärkelse, det egentliga Nya Zeeland (däri inbegripna de yttre öarna) men omfattar icke Cook-öarna, Niueöarna eller Tokelauöarna. Uttrycket inbegriper också områden belägna utanför det egentliga Nya Zeelands territorialvatten (däri inbegripna de yttre öarna), vilka genom nyzeeländsk lagstiftning och i enlighet med folkrättens allmänna regler har blivit eller framdeles kan bli betecknade som områden över vilka Nya Zeeland har oinskränkt rätt till utforskning eller beträffande vilka Nya Zeeland erhållit sådan rätt att utforska, utnyttja, bevara och vårda naturtillgångarna i havet, på havsbotten eller i dennas underlag.

c) Uttrycken "avtalslutande stat", "en avtalslutande stat" och "den andra avtalslutande staten" åsyftar Sverige eller Nya Zeeland, alltefter som sammanhanget kräver.

d) Uttrycket "behöriga myndigheter" avser beträffande Sverige, budgetministern eller dennes befullmäktigade ombud och beträffande Nya Zeeland, "The Commissioner of Inland Revenue" eller dennes befullmäktigade ombud. Beträffande sådant område till vilket detta avtal utsträcker enligt artikel 26 avser uttrycket den myndighet som är behörig att i sådant område administrera skatter som omfattas av detta avtal.

e) Uttrycket "svensk skatt" åsyftar skatt som uttages i Sverige och som är sådan skatt som omfattas av detta avtal. Uttrycket "nyzeeländsk skatt" åsyftar skatt som uttages i Nya Zeeland och som är sådan skatt som omfattas av detta avtal.

f) Uttrycket "skatt" åsyftar svensk skatt eller nyzeeländsk skatt, alltefter som sammanhanget kräver.

g) Uttrycket "person" inbegriper fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning av personer.

h) Uttrycket "bolag" åsyftar varje slag av juridisk person eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person.

i) Uttrycken "svenskt företag" och "nyzeeländskt företag" åsyftar ett rörelseidkande företag, som bedrivs av en person med hemvist i Sverige, respektive ett rörelseidkande företag, som bedrivs av en person med hemvist i Nya Zeeland. Uttrycken "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar ett svenskt företag eller ett nyzeeländskt företag, alltefter som sammanhanget kräver.

j) Uttrycket "inkomst av rörelse" åsyftar inkomst som ett företag erhåller genom att bedriva handel eller affärsverksamhet men inbegriper icke sådan inkomst som avses i artikel 10 punkt 7. Uttrycket inbegriper ej heller inkomst som avses i artikel 11, inkomst som avses i artikel 12, utdelning, ränta, royalty (i den betydelse som anges i artikel 10), hyresinkomst, inkomst av sjöfart eller luftfart eller ersättning för personligt arbete (utövandet av fritt yrke däri inbegripet).

k) Uttrycket "internationell trafik" åsyftar varje transport med skepp eller luftfartyg som tillhör ett företag i en avtalsslutande stat, utom när skeppet eller luftfartyget användes uteslutande för transporter mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

l) Ord som användes i singularis inbegriper samma ord i pluralis och ord som användes i pluralis inbegriper samma ord i singularis.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar bestämmelserna i detta avtal anses, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, ha den betydelse som uttrycket har enligt denna avtalsslutande stats lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av detta avtal.

3. Vid tillämpningen av detta avtal inbegriper uttrycken "svensk skatt" och "nyzeeländsk skatt" icke något belopp som utgör straffavgift eller ränta som påförts enligt lagen i endera avtalsslutande staten rörande sådana skatter som omfattas av detta avtal.

4. Vid bestämmandet av huruvida person med hemvist i en avtalsslutande stat har rätt till utdelning, ränta eller royalty skall vid tillämpningen av artikel 8, 9 eller 10, då förvaltare är skattskyldig för sådan inkomst, denne anses ha rätt till inkomsten.

5. Uttrycken "person som är bosatt i Sverige" och "person som är bosatt i Nya Zeeland" åsyftar person som vid beskattning i Sverige anses bosatt i Sverige respektive person som vid beskattning i Nya Zeeland anses bosatt i Nya Zeeland.

Artikel 3

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i Sverige" varje person som är bosatt i Sverige och uttrycket "person med hemvist i Nya Zeeland" varje person som är bosatt i Nya Zeeland.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, fastställs vid tillämpningen av detta avtal hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist endast i den avtalsslutande stat, där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist endast i den avtalsslutande stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (härefter benämnt "centrum för levnadsintressena").

b) Om det icke kan avgöras, i vilken avtalsslutande stat han har centrum för levnadsintressena, eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel person som ej är fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, skall frågan om hemvist vid tillämpningen av detta avtal avgöras i enlighet med följande regler:

a) Personen skall anses ha hemvist endast i Nya Zeeland, om dess centrala administrativa eller verkställande ledning finns i Nya Zeeland samt endast i Sverige, om dess centrala administrativa eller verkställande ledning finns i Sverige, oavsett om någon person utanför Nya Zeeland respektive Sverige, i någon form utövar eller kan utöva någon övergripande kontroll av ifrågavarande person eller av dess affärer eller övriga verksamhet.

b) Om ifrågavarande persons hemvist icke kan bestämmas enligt a) i denna punkt, skall personen anses ha hemvist endast i Nya Zeeland, om den bildats genom eller i enlighet med lagstiftningen i Nya Zeeland samt endast i Sverige, om den bildats genom eller i enlighet med lagstiftningen i Sverige.

4. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycken "person med hemvist i en avtalsslutande stat" och "person med hemvist i den andra avtalsslutande staten" en person med hemvist i Sverige eller en person med hemvist i Nya Zeeland, alltefter som sammanhanget kräver.

Artikel 4

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal förstås med uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande affärsanordning, där ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) plats för företagsledning;
- b) filial;
- c) kontor;
- d) fabrik;
- e) verkstad;
- f) gruva, oljekälla eller gasfyndighet, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar;
- g) plats för byggnads-, anläggnings-, montage- eller installationsarbete, om arbetet där pågår mer än sex månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" anses icke innefatta:

- a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;
- c) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning;
- d) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att bedriva verksamhet som för företaget är av förberedande eller biträdande art, såsom att ombesörja reklam, meddela upplysningar eller bedriva vetenskaplig forskning.

4. Företag i en avtalsslutande stat anses ha ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten om:

- a) företaget bedriver övervakande verksamhet i denna andra avtalsslutande stat under mer än sex månader i samband med anläggnings-, montage- eller installationsarbete som pågår i denna andra avtalsslutande stat; eller

b) avsevärd maskinell eller annan utrustning under mer än sex månader användes eller installeras av företaget, för dess räkning eller på grund av avtal med företaget.

5. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för företag i den andra avtalsslutande staten – härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 6 i denna artikel – behandlas som fast driftställe för företaget i den förstnämnda avtalsslutande staten om:

a) han innehar och i denna förstnämnda avtalsslutande stat regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal för företagets räkning, såvida icke verksamheten begränsas till inköp av varor för företagets räkning; eller

b) han i denna förstnämnda avtalsslutande stat innehar ett företag tillhörigt varulager från vilket han regelmässigt fullgör beställningar för företagets räkning; eller

c) han i denna sin verksamhet i denna förstnämnda avtalsslutande stat tillverkar, bearbetar eller förädlar varor för företagets räkning.

6. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget uppehåller affärsförbindelser i denna andra avtalsslutande stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att en sådan person därvid utövar sin vanliga verksamhet som mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som uppehåller affärsförbindelser i denna andra avtalsslutande stat (antingen genom fast driftställe eller på annat sätt), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom fast driftställe för det andra bolaget.

8. Då ett företag i en avtalsslutande stat säljer varor, som har tillverkats, monterats, bearbetats, förädlats, packats eller distribuerats i den andra avtalsslutande staten av ett industri- eller affärsföretag för det förstnämnda företagets räkning, hos detta företag eller på dess uppdrag och

a) endera företaget direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger del i detta företags kapital; eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger del i båda företagens kapital, anses vid tillämpningen av detta avtal det förstnämnda företaget ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten och bedriva rörelse från detta fasta driftställe.

Artikel 5

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av ett svenskt företag, skall vara undantagen från nyzeeländsk skatt, såvida icke företaget bedriver rörelse i Nya Zeeland från där beläget fast driftställe. Om sådant företag bedriver rörelse i Nya Zeeland från där beläget fast driftställe, äger Nya Zeeland beskatta inkomsten men endast så stor del därav som direkt eller indirekt är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av ett nyzeeländskt företag, skall vara undantagen från svensk skatt, såvida icke företaget bedriver rörelse i Sverige, från där beläget fast driftställe. Om sådant företag bedriver rörelse i Sverige från där beläget fast driftställe, äger Sverige beskatta inkomsten men endast så stor del därav som direkt eller indirekt är hänförlig till det fasta driftstället.

3. Då ett företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänföres till det fasta driftstället den inkomst av rörelse som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör. Inkomst, som på detta sätt hänföres till det fasta driftstället, anses härröra från inkomstkälla i denna andra avtalsslutande stat. Om de upplysningar som är tillgängliga för vederbörande beskattningsmyndigheter ej är tillräckliga för att avgöra vilken inkomst som skall hänföras till det fasta driftstället, hindrar icke bestämmelserna i denna punkt tillämpningen av sådan lagstiftning i endera avtalsslutande staten, enligt vilken beskattningsmyndigheterna i denna avtalsslutande stat kan skönmässigt eller uppskattningsvis fastställa inkomst för vilken det fasta driftstället är skyldigt att erlagga skatt. Sådan skönmässig bedömning eller sådan uppskattning av inkomsten skall dock – så långt för beskattningsmyndigheterna tillgängliga upplysningar tillåter – ske i överensstämmelse med den i denna punkt angivna principen.

4. Vid bestämmandet av den inkomst av rörelse som är hänförlig till ett fast driftställe i en avtalsslutande stat medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning och som är avdragsgilla vid bestämmandet av inkomsten för ett fast driftställe enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat i vilken det fasta driftstället är beläget – härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning –

antingen kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

5. Inkomst av rörelse anses icke hänförlig till ett fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes för företagets räkning genom det fasta driftställets försorg.

6. Bestämmelserna i denna artikel påverkar icke tillämpningen av den vid varje tillfälle gällande lagstiftningen i endera avtalsslutande staten rörande beskattningen av inkomst av försäkringsverksamhet. Om emellertid den vid tiden för undertecknandet av detta avtal i endera avtalsslutande staten gällande lagstiftningen rörande beskattning av sådan inkomst ändras – annat än i mindre omfattning utan att påverka lagstiftningens allmänna karaktär – skall de avtalsslutande staterna rådgöra med varandra för att komma överens om lämplig ändring av denna punkt.

7. I fall då

a) ett nyzeeländskt företag i Nya Zeeland bedriver tillverkning, bearbetning, förädling eller annan verksamhet, som avser varor eller materiel, för ett svenskt företag, vilket har eller anses ha ett fast driftställe i Nya Zeeland eller för ett sådant företags räkning, och

b) bestämmelserna i artikel 6 skulle vara tillämpliga på detta nyzeeländska företag beträffande sådan verksamhet men, på grund av en överenskommelse eller uppgörelse i vilken det svenska företaget och regeringen i Nya Zeeland eller dess behöriga myndigheter är parter, dessa bestämmelser helt eller delvis icke tillämpas i Nya Zeeland på detta nyzeeländska företag i fråga om denna verksamhet, skall bestämmelserna i artikel 5 icke påverka tillämpningen av lagstiftningen i Nya Zeeland i fråga om beskattningen av det svenska företagets inkomst av rörelse, som enligt denna lagstiftning är inkomst vilken erhållits från inkomstkällor i Nya Zeeland såvitt avser sådana varor eller sådan materiel.

Artikel 6

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital; eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den

andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser gäller villkor, som avviker från dem som kan antagas gälla mellan av varandra oberoende företag som självständigt avslutar affärer med varandra, får alla inkomster, som utan sådana villkor kan antagas skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Om de upplysningar som är tillgängliga för vederbörande beskattningsmyndigheter ej är tillräckliga för att vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel bestämma den inkomst som kan antagas skulle ha tillkommit ett företag, hindrar bestämmelserna i nämnda punkt icke tillämpningen av sådan lagstiftning i endera avtalsslutande staten, enligt vilken beskattningsmyndigheterna i denna avtalsslutande stat kan skönmässigt eller uppskattningsvis fastställa inkomst, för vilken företaget är skyldigt att erlägga skatt. Sådan skönmässig bedömning eller sådan uppskattning av inkomsten skall dock – så långt för beskattningsmyndigheterna tillgängliga upplysningar tillåter – ske i överensstämmelse med den i ifrågavarande punkt angivna principen.

Artikel 7

Inkomst av sjöfart och luftfart

1. Inkomst som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom utövandet av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas även beträffande inkomst som förvärvas genom deltagandet i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 8

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar utdelningen har hemvist och i enlighet med

lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får den sålunda uttagna skatten icke överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

Denna punkt berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

3. Utdelning från bolag med hemvist i Nya Zeeland till bolag med hemvist i Sverige skall vara undantagen från svensk skatt i den mån detta skulle ha varit fallet enligt svensk skattelagstiftning, om båda bolagen hade ansetts bosatta i Sverige. Sådan skattebefrielse medges dock icke med mindre den huvudsakliga delen av det utdelande bolagets inkomst härrör, direkt eller indirekt, från annan affärsverksamhet än förvaltning av värdepapper och annan liknande lös egendom och sådan verksamhet bedrivs i Nya Zeeland av det bolag som betalar utdelningen eller av ett bolag i vilket det äger minst 25 procent av aktiekapitalet.

4. Begränsningen av skattebeloppet enligt punkt 2 i denna artikel gäller icke, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och driver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar fritt yrke i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning samt den andel på grund av vilken utdelningen i fråga betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelningen som bolaget betalar, utom i den mån sådan utdelning betalas till person med hemvist i denna andra stat eller utdelningen är hänförlig till andel som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning belägen i denna andra stat.

Artikel 9

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Röntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med lagstiftningen i denna stat, men om

mottagaren har rätt till räntan, får den sålunda uttagna skatten icke överstiga 10 procent av räntans bruttobelopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

Straffavgifter på grund av för sen betalning anses icke som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

3. Begränsningen av skattebeloppet enligt punkt 2 i denna artikel gäller icke, om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och driver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar fritt yrke i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning samt den skuld på grund av vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen.

4. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är denna stat själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, innehar fast driftställe eller stadigvarande anordning i en avtalsslutande stat i samband varmed den skuld uppkommit för vilken räntan betalas samt räntan bestrides av det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses dock räntan härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

5. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person föranleder, att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som kan antagas skulle ha avtalats om sådana förbindelser icke förelegat, skall begränsningen av skattebeloppet enligt punkt 2 i denna artikel gälla endast det sistnämnda beloppet. I sådana fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten.

6. Vid tillämpningen av denna artikel i en avtalsslutande stat inbegriper uttrycket "ränta", såsom det används i denna artikel, icke sådan ränta som behandlas som utdelning enligt lagstiftningen i denna avtalsslutande stat.

Artikel 10

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till

person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör och i enlighet med lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till royaltyn får den sålunda uttagna skatten icke överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

3. Uttrycket "royalty" i denna artikel åsyftar varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för:

a) nyttjandet av eller rätten att nyttja

1) upphovsrätt, patent, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, varumärke eller annan liknande egendom eller rättighet,

2) industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning,

3) biograffilmer, eller

4) filmer eller videoband för television eller band för radiosändning;

b) tillhandahållandet av erfarenhetsrön, upplysningar eller bistånd (häri inbegripet bistånd att leda företag) av vetenskaplig, teknisk, industriell eller kommersiell natur.

Uttrycket inbegriper icke sådan betalning som avses i artikel 11 punkt 2 b) 5).

4. Begränsningen av skattebeloppet enligt punkt 2 i denna artikel gäller icke, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och driver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar fritt yrke i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning samt de erfarenhetsrön, den information, det bistånd, den rättighet eller den egendom för vilken royaltyn i fråga betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är denna stat själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, innehar fast driftställe eller stadigvarande anordning i en avtalsslutande stat i samband varmed skyldigheten att betala royaltyn uppkommit samt royaltyn bestrides av det fasta driftstället eller av den stadigvarande anordningen, anses dock royaltyn härröra från den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

6. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn eller mellan dem båda och annan person föranleder, att beloppet av utbetalad royalty med hänsyn till vad utbetalningen avser överstiger det belopp som kan antagas skulle ha avtalats om sådana förbindelser icke förelegat, skall begränsningen av skattebeloppet enligt punkt 2 i denna artikel gälla endast det sistnämnda beloppet. I sådana fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten.

7. Inkomst från förvärvskälla i en avtalsslutande stat genom försäljning av patenträttigheter, vilken uppbäres av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten som icke i den förstnämnda avtalsslutande staten har fast driftställe med vilket patenträttigheterna äger verkligt samband, är undantagen från beskattning i den förstnämnda avtalsslutande staten.

Artikel 11

Inkomst av fastighet

1. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen och i enlighet med lagstiftningen i denna stat.

2. a) Där icke bestämmelserna i punkterna b) och c) i denna punkt och punkt 5 i denna artikel föranleder annat, skall uttrycket "fastighet", såsom det användes i denna artikel,

1) om egendomen är belägen i Sverige, åsyfta sådan egendom som enligt lagstiftningen i Sverige anses som fastighet,

2) om egendomen är belägen i Nya Zeeland, inbegripa varje lantegendom eller andel i fastighet eller i landområde samt varje fast anordning eller byggnad som uppförts på, och varje förbättring av, sådant landområde;

b) uttrycket "fastighet", använt på detta sätt, omfattar alltid

1) egendom som utgör tillbehör till fastighet,

2) levande och döda inventarier som användes i jordbruk eller vid kreatursskötsel eller i annan därmed sammanhängande verksamhet eller i skogsbruk,

3) rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastighet är tillämpliga,

4) nyttjanderätt till fast egendom och varje annan rätt till avkastning av fast egendom, och

5) rätt till betalning av varje slag i den mån sådan betalning utgör ersättning för nyttjandet av, eller rätten att nyttja, gruva, oljekälla, gasfyndighet eller stenbrott, eller för utvinning, avverkning eller annat utnyttjan-

de av eller rätten att utvinna, avverka eller på annat sätt utnyttja skog på rot eller annan naturtillgång;

c) uttrycket "fastighet", använt på detta sätt, omfattar icke skepp, båtar eller luftfartyg.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande av fastighet eller genom uthyrning eller återuthyrning av fastighet eller genom utackordering av kreatur eller genom annan användning av fastighet eller genom upplåtelse av varje annan rättighet beträffande fastighet, däri inbegripet inkomst av jordbruk, kreatursskötsel eller av annan därmed sammanhängande verksamhet eller av skogsbruk.

4. Bestämmelserna i punkterna 1–3 i denna artikel tillämpas även på inkomst av fastighet härrörande från annan verksamhet än jordbruk, kreatursskötsel eller annan därmed sammanhängande verksamhet och skogsbruk samt på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

5. Vid tillämpningen av denna artikel och av artikel 12

a) åsyftar uttrycket "rättighet" varje rättighet, licens, tillstånd, bemyndigande, befogenhet, förmån, privilegium eller annan upplåtelse och inbegriper en del av eller andel i varje rättighet, licens, tillstånd, bemyndigande, befogenhet, förmån, privilegium eller annan upplåtelse;

b) anses en rättighet, definierad på detta sätt, belägen i den avtalsslutande stat där fastigheten, gruvan, oljekällan, gasfyndigheten, stenbrottet, skogen eller annan naturtillgång, som rättigheten avser, finns.

Artikel 12

Realisationsvinst

Inkomst genom

a) försäljning eller annan överlåtelse av

1) fastighet, som avses i artikel 11 punkt 2, belägen i en avtalsslutande stat, eller

2) aktie eller därmed jämförlig andel i bolag eller annan sammanslutning (handelsbolag däri inbegripet), vars tillgångar helt eller till huvudsaklig del består av fastighet belägen i en avtalsslutande stat; eller

b) försäljning eller annan överlåtelse av

1) rättighet avseende nyttjandet av gruva, oljekälla eller gasfyndighet belägen eller stenbrott beläget i en avtalsslutande stat eller avseende

utvinning, avverkning eller annat utnyttjande av skog på rot eller av varje annan naturtillgång belägen i en avtalsslutande stat, eller

2) aktie eller därmed jämförlig andel i bolag eller annan sammanslutning (handelsbolag däri inbegripet), vars tillgångar helt eller till huvudsaklig del består av sådana rättigheter

får beskattas i denna avtalsslutande stat i enlighet med lagstiftningen i denna stat.

Artikel 13

Allmän tjänst

1. Ersättning (med undantag för pensioner), som betalas av en avtalsslutande stat till fysisk person på grund av arbete som utföres i denna stats tjänst, beskattas endast i denna avtalsslutande stat.

2. Sådan ersättning får emellertid beskattas även i den andra avtalsslutande staten om

- a) personen i fråga utför arbetet i denna andra avtalsslutande stat; och
- b) han är

1) bosatt i denna andra avtalsslutande stat (men icke är bosatt där endast för att utföra arbetet), eller

2) medborgare i denna andra avtalsslutande stat.

3. I fall då ersättningen icke är undantagen från beskattning enligt punkt 1 i denna artikel, skall ersättningen vid tillämpningen av artikel 23 behandlas som inkomst från inkomstkälla i den avtalsslutande stat som betalar ersättningen.

4. Denna artikel tillämpas icke på betalning för tjänster som utföres i samband med rörelse som bedrivs i vinstsyfte av endera avtalsslutande staten.

Artikel 14

Pensioner och livräntor

1. Där icke bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel föranleder annat, beskattas pension och livränta, vilka utbetalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat, endast i denna avtalsslutande stat.

2. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp som utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under annan angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av

förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar som ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

3. Pension, som utbetalas av en avtalsslutande stat till fysisk person på grund av arbete som har utförts i denna stats tjänst och pension som utbetalas enligt socialförsäkringssystemet i en avtalsslutande stat, får beskattas i denna avtalsslutande stat.

Artikel 15

Fritt yrke

1. Inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförlig självständig verksamhet, beskattas endast i denna avtalsslutande stat, såvida icke yrket eller verksamheten utövas i den andra avtalsslutande staten. Inkomst, som förvärfvas genom sådan yrkesutövning eller verksamhet i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel skall inkomst, som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförlig självständig verksamhet vilken utövas i den andra avtalsslutande staten, i icke beskattas i denna andra avtalsslutande stat under förutsättning att

a) inkomsttagaren vistas i denna andra avtalsslutande stat under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under denna andra avtalsslutande stats inkomstår; och

b) inkomsttagaren icke innehar stadigvarande anordning i denna andra avtalsslutande stat under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt överstiger 183 dagar under ett sådant år.

3. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 16

Enskild tjänst

1. Där icke bestämmelserna i artiklarna 13, 14, 17 och 19 föranleder annat, beskattas löner och andra liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar genom anställning, endast i denna avtalsslutande stat såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslu-

tande staten. Om arbetet utföres i denna andra avtalsslutande stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel beskattas inkomst, vilken uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat för arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förutnämnda avtalsslutande staten, under förutsättning att

a) inkomsttagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under denna andra avtalsslutande stats inkomstår; och

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som icke har hemvist i denna andra avtalsslutande stat; samt

c) ersättningen icke såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra avtalsslutande stat.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får inkomst av arbete, som utföres ombord på skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat där den person som bedriver trafikverksamheten har hemvist.

Artikel 17

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och andra liknande ersättningar, som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

Artikel 18

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av andra bestämmelser i detta avtal får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker och andra liknande yrkesutövare samt idrottsmän förvärvar genom den verksamhet de personligen utövar i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. När de tjänster som anges i punkt 1 i denna artikel tillhandahålles i en avtalsslutande stat av ett företag i den andra avtalsslutande staten får – utan hinder av andra bestämmelser i detta avtal – vinst, som företaget förvärvar genom att tillhandahålla sådana tjänster, beskattas i den förstnämnda avtalsslutande staten.

Artikel 19

Professorer och lärare

Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 är en professor eller lärare, som vistas i en avtalsslutande stat under en tidrymd icke överstigande två år i syfte att bedriva undervisning vid universitet, högskola, skola eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat och som omedelbart före denna vistelse har hemvist i den andra avtalsslutande staten, befriad från skatt i den förstnämnda avtalsslutande staten för sådan ersättning för undervisningen som han är skattskyldig för i denna andra avtalsslutande stat.

Artikel 20

Studerande

Studerande eller affärs- eller handelspraktikant, som omedelbart före en vistelse i en avtalsslutande stat, har hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda avtalsslutande staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, är befriad från skatt i den förstnämnda avtalsslutande staten för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, om beloppen utbetalas till honom från källa utanför denna förstnämnda avtalsslutande stat.

Artikel 21

Inkomst som upp bäres av person som är bosatt i båda staterna

1. Denna artikel skall tillämpas på person som är bosatt i såväl Sverige som Nya Zeeland.

2. När sådan person vid tillämpningen av detta avtal anses ha hemvist endast i en avtalsslutande stat skall han vara befriad från skatt på inkomst i den andra avtalsslutande staten utom såvitt avser inkomst, som enligt lagstiftningen i denna andra avtalsslutande stat eller enligt detta avtal härrör, eller anses härröra, från inkomstkälla i denna andra avtalsslutande stat.

Artikel 22

Svenska oskiftade dödsbon

1. När enligt bestämmelserna i detta avtal person med hemvist i Nya Zeeland är befriad från eller berättigad till lindring i svensk skatt, skall motsvarande befrielse eller lindring tillämpas i fråga om oskiftat dödsbo, i den mån en eller flera av dödsbodelägarna har hemvist i Nya Zeeland.

2. Svensk skatt på oskiftat dödsbo får, i den mån inkomsten tillkommer dödsbodelägare med hemvist i Nya Zeeland, avräknas mot nyzeeländsk skatt på denna inkomst i enlighet med artikel 23.

3. Bestämmelserna i denna artikel anses icke begränsa tillämpningen av artikel 2 punkt 4.

Artikel 23

Avräkning

1. I enlighet med i Nya Zeeland vid varje tidpunkt gällande lagstiftning i fråga om avräkning mot nyzeeländsk skatt av skatt, som skall erläggas i annat land än Nya Zeeland, vilken lagstiftning icke skall påverka den allmänna princip som anges här, skall – såvida icke annat följer av bestämmelserna i artikel 13 punkt 1 – svensk skatt (utom, såvitt gäller utdelning, skatt som utgår på den vinst av vilken utdelningen betalas), vilken beräknats på inkomst som person med hemvist i Nya Zeeland uppburit från inkomstkälla i Sverige och vilken, antingen direkt eller genom skatteavdrag, skall erläggas enligt svensk lag och i enlighet med detta avtal avräknas från nyzeeländsk skatt som beräknats på samma inkomst och som skall erläggas i anledning härav.

2. Nyzeeländsk skatt, som beräknats på inkomst som person med hemvist i Sverige uppburit från inkomstkälla i Nya Zeeland och som skall erläggas enligt lagstiftningen i Nya Zeeland och i överensstämmelse med detta avtal antingen direkt eller genom skatteavdrag (utom, såvitt gäller utdelning, skatt som utgår på den vinst av vilken utdelningen betalas), skall – såvida icke bestämmelserna i artikel 8 punkt 3 och artikel 13 punkt 1 föranleder annat – avräknas från svensk skatt som beräknats på samma inkomst och som skall erläggas i anledning härav. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av svensk skatt (beräknad utan sådan avräkning) som belöper på denna inkomst.

3. Vid tillämpningen av denna artikel skall

a) 1) nyzeeländsk skatt, som påföres person med hemvist i Sverige i fråga om utdelning vilken betalas av bolag med hemvist i Nya Zeeland, behandlas som skatt på inkomst från inkomstkälla i Nya Zeeland,

2) svensk skatt, som påföres person med hemvist i Nya Zeeland i fråga om utdelning vilken betalas av bolag med hemvist i Sverige, behandlas som skatt på inkomst från inkomstkälla i Sverige;

b) ränta samt sådan royalty som avses i artikel 10, vilka enligt artikel 9 punkt 4 respektive artikel 10 punkt 5 anses härröra från en avtalslutande

stat, behandlas som om inkomstkällan var belägen i denna avtalsslutande stat;

c) belopp, som enligt vid varje tidpunkt gällande bestämmelser i endera avtalsslutande statens lagstiftning rörande beskattning av inkomst av varje form av försäkring inräknas i en persons skattepliktiga inkomst, behandlas som om inkomstkällan var belägen i denna avtalsslutande stat;

d) inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär genom sjöfart eller luftfart och som uppbäres genom verksamhet som begränsats uteslutande till platser i den andra avtalsslutande staten, behandlas som om inkomstkällan var belägen i denna andra avtalsslutande stat;

e) – såvida icke artikel 13 punkt 3 föranleder annat – ersättning för arbete (häri inbegripet utövande av fritt yrke), som utföres i en avtalsslutande stat, behandlas som inkomst från inkomstkälla i denna avtalsslutande stat;

f) arbete, som fysisk person helt eller till huvudsaklig del utför ombord på skepp eller luftfartyg i internationell trafik, vilken bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, anses ha utförts i denna avtalsslutande stat;

g) inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som enligt artikel 11 eller artikel 12 får beskattas i den andra avtalsslutande staten, behandlas som om inkomstkällan var belägen i denna andra avtalsslutande stat.

4. Om inkomst för vilken ett företag i en avtalsslutande stat beskattats i denna avtalsslutande stat även inräknats i inkomsten hos ett företag i den andra avtalsslutande staten samt inkomsten är av sådant slag att det kan antagas att inkomsten skulle ha uppkommit för företaget i den andra avtalsslutande staten, om de villkor som varit gällande mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser hade varit sådana som kan antagas skulle ha gällt mellan av varandra oberoende företag som självständigt avslutar affärer med varandra, skall sådan inkomst, som inräknats i båda företagens vinst, vid tillämpningen av denna artikel behandlas som inkomst som företaget i den förstnämnda avtalsslutande staten förvärvar från källa i den andra avtalsslutande staten. I sådant fall skall avräkning medges i enlighet härmed beträffande den extra skatt som utgår i den andra avtalsslutande staten till följd av att ifrågavarande belopp inräknats i vinsten. Vid tillämpningen av denna artikel skall de behöriga myndigheterna vid behov överlägga med varandra.

5. Progressiv svensk skatt, som påföres personer med hemvist i Sveri-

ge, får beräknas enligt den skattesats, som skulle ha varit tillämplig om sådan inkomst, som enligt detta avtal är undantagen från beskattning, hade inräknats i den sammanlagda inkomsten.

6. Progressiv nyzeeländsk skatt, som påföres personer med hemvist i Nya Zeeland, får beräknas enligt den skattesats, som skulle ha varit tillämplig, om sådan inkomst, som enligt detta avtal är undantagen från beskattning, hade inräknats i den sammanlagda inkomsten.

Artikel 24

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller för att genomföra bestämmelserna i de avtalsslutande staternas lagstiftning beträffande skatter som omfattas av avtalet i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning icke strider mot avtalet. Upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit skall behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt denna stats egen lagstiftning och skall yppas endast till personer eller myndigheter, (domstolar och granskningsmyndigheter häri inbegripna), vilka handhar taxering eller uppbörd av de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger indrivnings- eller åtalsfrågor i fråga om sådana skatter eller avgör besvär i anslutning därtill. Sådana personer eller myndigheter får använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentliga domstolsförhandlingar eller vid rättsliga avgöranden.

2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel anses icke medföra skyldighet för en avtalsslutande stat

a) att vidtaga förvaltningsåtgärder, som strider mot lagstiftning eller administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten;

b) att lämna upplysningar, som icke är tillgängliga enligt lagstiftning eller under sedvanlig tjänsteutövning i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten; eller

c) att lämna upplysningar, som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt, eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn.

Artikel 25

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en skattskyldig gör gällande, att åtgärder som vidtagits av beskattningsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna för honom medföra eller kommer att medföra en mot bestämmelserna i detta avtal stridande beskattning, äger han göra framställning i saken till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist. Om den skattskyldiges framställning anses böra beaktas, skall denna behöriga myndighet söka nå en överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten för att åstadkomma en tillfredsställande lösning.

2. De behöriga myndigheterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att genomföra bestämmelserna i detta avtal och för att säkerställa att avtalet tillämpas och tolkas på ett riktigt sätt. De behöriga myndigheterna kan särskilt överlägga med varandra för att söka lösa meningsskiljaktigheter som kan uppstå vid tillämpningen av artikel 5 punkt 3 eller artikel 6 eller för att bestämma inkomstkällan för ett visst inkomstslag.

Artikel 26

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan, antingen i dess helhet eller med jämkningar, utvidgas till att avse varje område, för vars internationella förbindelser Nya Zeeland har att svara, under förutsättning att där påföres skatter, vilka är i huvudsak likartade med dem, som omfattas av detta avtal. Varje sådan utvidgning av avtalet skall gälla från den dag och med de jämkningar och villkor (däri inbegripna villkor angående avtalets upphörande) som anges och överenskommes mellan de avtalsslutande staterna genom särskild notväxling.

2. Om detta avtal enligt artikel 28 upphör att gälla beträffande Sverige och Nya Zeeland, skall, om icke annat uttryckligen överenskommes mellan de båda avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla även beträffande varje område till vilket avtalet utsträckts enligt denna artikel.

Artikel 27

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras av de avtalsslutande staterna och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Wellington så snart som möjligt.¹

¹ Ratifikationshandlingarna utväxlades den 14 november 1980.

2. Detta avtal träder i kraft den dag då ratifikationshandlingarna utväxlas och skall därefter tillämpas:

a) I Sverige:

Beträffande inkomst som förvärfvas den 1 januari kalenderåret närmast efter det då ratifikationshandlingarna utväxlas eller senare;

b) I Nya Zeeland:

Beträffande inkomst som förvärfvas under inkomstår som börjar den 1 april kalenderåret närmast efter det då ratifikationshandlingarna utväxlas eller senare.

3. Avtalet mellan Sveriges regering och Nya Zeelands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande inkomstskatter, som undertecknades i Wellington den 16 april 1956, skall upphöra att gälla och skall inte längre tillämpas:

a) I Sverige:

Beträffande inkomst som förvärfvas den 1 januari kalenderåret närmast efter det då ratifikationshandlingarna utväxlas eller senare;

b) I Nya Zeeland:

Beträffande inkomst som förvärfvas under inkomstår som börjar den 1 april kalenderåret närmast efter det då ratifikationshandlingarna utväxlas eller senare.

Artikel 28

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft utan tidsbegränsning men endera avtalsslutande staten äger att – senast den 30 juni under ett kalenderår efter år 1981 – på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör detta avtal att gälla:

a) I Sverige:

Beträffande inkomst som förvärfvas den 1 januari kalenderåret närmast efter det då uppsägning sker eller senare;

b) I Nya Zeeland:

Beträffande inkomst som förvärfvas under inkomstår som börjar den 1 april kalenderåret närmast efter det då uppsägning sker eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Stockholm i två exemplar, på svenska och engelska språken, vilka båda texter äger lika vitsord, den 21 februari 1979.

(Namnunderskrifter)

Tillämpningsföreskrifter

Enligt förordning 1980: 1131 skall följande anvisningar iakttas vid tillämpning av avtalet.

A. Allmänna anvisningar

Frågan huruvida och i vilken omfattning en person är skattskyldig i Sverige avgörs i första hand med ledning av de svenska skatteförfattningarna. Om enligt dessa författningar skattskyldighet inte föreligger, kan sådan ej heller inträda på grund av avtalet. I den mån avtalet innebär inskränkning av den skattskyldighet i Sverige, som föreskrivs i de svenska skatteförfattningarna, skall avtalet däremot lända till efterrättelse.

Även om enligt avtalet skattskyldigs inkomst helt eller delvis skall vara undantagen från beskattning i Sverige, skall den skattskyldige lämna alla de uppgifter till ledning för taxeringen som han annars varit skyldig att lämna.

Om skattskyldig kan visa att åtgärd som beskattningsmyndighet eller domstol vidtagit medfört eller kommer att medföra beskattning som strider mot avtalets bestämmelser, får han enligt art. 25 punkt 1 göra framställning om rättelse. Sådan framställning skall göras hos regeringen och bör ges in snarast möjligt efter det den skattskyldige erhöll kännedom om den avtalsstridiga beskattningen.

Sådan prövning av avtalets tillämpning som avses i föregående stycke kan påkallas av fysisk person, som är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige, eller av svensk juridisk person.

De flesta inkomstlagen är särskilt behandlade i avtalet. Några speciella arter av inkomst – t. ex. vissa slag av periodiskt understöd – är dock ej nämnda i avtalet. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i art. 23.

B. Särskilda anvisningar

till art. 1

Avtalet gäller de skatter som anges i art. 1.

till art. 3

Avtalets bestämmelser är i allmänhet tillämpliga endast på fysiska och juridiska personer som har hemvist i Sverige eller Nya Zeeland.

Huruvida fysisk eller juridisk person skall anses ha hemvist i endera staten avgörs i första hand med ledning av lagstiftningen i denna stat. I art. 3 punkterna 2 och 3 regleras fall av s. k. dubbel bosättning, dvs. fall där den

skattskyldige enligt svenska beskattningsregler anses bosatt i Sverige och enligt nyzeeländska beskattningsregler anses bosatt i Nya Zeeland. Vid tillämpning av avtalet skall i sådana fall den skattskyldige anses ha hemvist endast i den avtalslutande stat i vilken han har hemvist enligt nämnda avtalsbestämmelser.

Person, som avses i 69 § kommunalskattelagen (1928:370) och 17 § lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt skall vid tillämpningen av art. 3 punkt 1 anses bosatt i Sverige, såvitt fråga är om svensk beskickning eller lönat svenskt konsulat i Nya Zeeland.

Person, som avses i 70 § 1 mom. kommunalskattelagen och 18 § 1 mom. lagen om statlig inkomstskatt skall vid tillämpningen av art. 3 punkt 1 anses bosatt i Nya Zeeland, såvitt fråga är om nyzeeländsk beskickning eller lönat nyzeeländskt konsulat i Sverige.

till art. 5

Inkomst av rörelse, som bedrivs från fast driftställe, beskattas i regel enligt art. 5. Vad som förstås med uttrycket "fast driftställe" anges i art. 4.

Om fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige bedriver rörelse från fast driftställe i Nya Zeeland, får den till driftstället hänförliga inkomsten beskattas i Sverige men nyzeeländsk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 2. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

Inkomst av rörelse, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Nya Zeeland bedriver från fast driftställe i Sverige, beräknas enligt art. 5 punkterna 2–4. Till grund för inkomstbeskattningen bör läggas i första hand den särskilda bokföring som kan ha förts vid det fasta driftstället. I mån av behov skall denna bokföring justeras så, att inkomstberäkningen sker i enlighet med den i punkterna 3 och 4 angivna principen. Avdrag medges för så stor del av huvudkontorets allmänna omkostnader som skäligen kan anses belöpa på det fasta driftstället.

Om inkomst av sjöfart och luftfart i internationell trafik finns särskilda bestämmelser i art. 7.

till art. 6

Art. 6 innehåller en allmän regel om omräkning av vinstfördelningen mellan koncernföretag (jfr art. 23 punkt 4). För Sveriges del kan omräkning vid taxering ske enligt 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370).

Äger sådan omräkning rum mellan företag i Sverige och Nya Zeeland, skall länsstyrelsen anmäla detta till regeringen och i korthet redogöra för vad som förekommit.

till art. 7

Inkomst av sjöfart eller luftfart i internationell trafik beskattas endast i den stat där företaget har hemvist.

Uttrycket "internationell trafik" definieras i art. 2 punkt 1 k).

till art. 8

1. Vad som förstås med uttrycket "utdelning" avgörs enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist [se även art. 23 punkt 3 a)].

2. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Nya Zeeland och utdelningen inte är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den utdelningsberättigade har i Nya Zeeland, iakttas bestämmelserna i andra och tredje styckena.

Om utdelningen uppbärs av aktiebolag eller ekonomisk förening, är utdelningen undantagen från beskattning i Sverige i den mån art. 8 punkt 3 föranleder det. De svenska bestämmelserna om befrielse från skattskyldighet för utdelning som avses i art. 8 punkt 3 finns i 54 § kommunalskattelagen (1928: 370) och 7 § lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt.

I övriga fall beräknas svensk skatt på utdelningens bruttobelopp utan avdrag för nyzeeländsk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader och ränta på skuld som belöper på utdelningen. Svensk skatt på utdelningen nedsätts enligt art. 23 punkt 2 genom avräkning av nyzeeländsk skatt som uttagits enl. art. 8 punkt 2. Den nyzeeländska skatten får därvid inte överstiga 15% av utdelningens bruttobelopp. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

3. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Nya Zeeland och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den utdelningsberättigade har i Nya Zeeland gäller inte ovan angivna regler om begränsning av nyzeeländsk skatt på utdelning. Utdelningen skall, om inte annat gäller på grund av art. 8 punkt 3, i detta fall beskattas i Sverige men nyzeeländsk skatt på utdelningen avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 2. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

4. När aktiebolag i Sverige verkställer utdelning till fysisk eller juridisk person med hemvist i Nya Zeeland och utdelningen inte är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande

anordning som den utdelningsberättigade har i Sverige, tas kupongskatt ut med 15 % av utdelningens bruttobelopp. Utdelning från svensk ekonomisk förening beskattas i sådant fall enligt 6 § 1 mom. a och c lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Den statliga inkomstskatten får inte överstiga 15 % av utdelningens bruttobelopp. Vid taxering till statlig inkomstskatt för utdelning från svensk ekonomisk förening skall taxeringsnämnd i deklARATION anteckna de uppgifter som behövs för debitering. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överförs till skattelängden.

Angående förfarandet vid nedsättning av svensk skatt på utdelning tillämpas i övrigt särskilda bestämmelser.

Om den utdelningsberättigade har fast driftställe eller stadigvarande anordning i Sverige och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, gäller inte ovan angivna regler om begränsning av svensk skatt på utdelning.

till art. 9

1. Ränta, som utbetalas från Nya Zeeland till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här. Beträffande innebörden av uttrycket "ränta" i vissa fall, se art. 9 punkt 6.

Är räntan inte hänförlig till skuld, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning, som den som har rätt till räntan har i Nya Zeeland, beräknas svensk skatt på räntans bruttobelopp utan avdrag för nyzeeländsk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader etc. Svensk skatt på räntan nedsätts enligt art. 23 punkt 2 genom avräkning av nyzeeländsk skatt, som tagits ut enligt art. 9 punkt 2. Denna skatt får inte överstiga 10 % av räntans bruttobelopp.

Är räntan hänförlig till skuld, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning, som den som har rätt till räntan har i Nya Zeeland, gäller inte ovan angivna begränsning av nyzeeländsk skatt på ränta. Nyzeeländsk skatt på räntan avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 2.

I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art 23.

2. Ränta, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Nya Zeeland kan enligt gällande skatteförfattningar inte beskattas i Sverige. Detta gäller dock endast beträffande ränta som utgör inkomst av förvärvskällan kapital. Är räntan att hänföra till inkomst av rörelse [jfr punkt 2 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen (1928: 370)], be-

skattas räntan i Sverige, under förutsättning att räntan är hänförlig till skuld, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den som har rätt till räntan har i Sverige (art. 9 punkt 3).

till art. 10.

1. Beträffande beskattning av sådan royalty som avses i art. 10 punkt 3 gäller följande.

Royalty, som utbetalas från Nya Zeeland till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här.

Är royaltyn inte hänförlig till erfarenhetsrön, information, bistånd, rättighet eller egendom, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den som har rätt till royaltyn har i Nya Zeeland, beräknas svensk skatt på royaltyns bruttobelopp utan avdrag för nyzeeländsk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för kostnader. Svensk skatt på royaltyn nedsätts enligt art. 23 punkt 2 genom avräkning av nyzeeländsk skatt som tagits ut enligt art. 10 punkt 2. Denna skatt får inte överstiga 10% av royaltyns bruttobelopp.

Är royaltyn hänförlig till erfarenhetsrön, information, bistånd, rättighet eller egendom, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den som har rätt till royaltyn har i Nya Zeeland, gäller inte ovan angivna begränsning av nyzeeländsk skatt på royaltyn. Nyzeeländsk skatt på royaltyn avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 2. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

Royalty, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Nya Zeeland, beskattas i Sverige enligt 28 § 1 mom. tredje stycket och punkt 3 av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370) jämfört med 2 och 3 §§ lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Om inte fall som avses i art. 10 punkt 4 föreligger, får emellertid summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som belöper på royaltyn enligt art. 10 punkt 2 inte överstiga 10% av royaltyns bruttobelopp. Vid tillämpningen av denna maximeringsregel iaktas bestämmelserna i följande stycke.

Om den som har rätt till royaltyn uppstår även annan inkomst från Sverige än royaltyn, anses på royaltyn belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som royaltyn – efter avdrag för kostnader som är hänförliga till royaltyn – utgör av inkomsttagarens sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna royaltyns bruttobelopp och i förekommande fall den nyss angivna delen av

den statliga inkomstskatten samt ange dels att summan av den enligt allmänna regler uträknade och på royaltyn belöpande statliga och kommunala inkomstskatten skall, om den överstiger 10% av royaltyns bruttobelopp, nedsättas med det överskjutande beloppet, dels att den kommunala inkomstskatten får nedsättas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överförs till skattelängden.

Exempel: En person med hemvist i Nya Zeeland uppbär royalty från Sverige med ett bruttobelopp av 10000 kronor. Till royaltyn hänförliga avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antas vidare uppbära i Sverige skattepliktig nettointäkt av andra förvärvskällor med ett belopp av 5000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 1000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9500+5000-1000=)$ 13500 kronor. I deklarationen antecknas: "Enligt avtalet med Nya Zeeland skall den statliga resp. den kommunala inkomstskatten nedsättas med det belopp varmed summan av den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9500 kronor, och $\frac{9500}{14500}$ av hela den statliga inkomstskatten överstiger 10% av 10000 kronor. Den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger $\frac{9500}{14500}$ av hela den statliga inkomstskatten."

2. Royalty eller annat belopp, som utbetalas såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, oljekälla, gasfyndighet eller stenbrott eller för rätten att utvinna, avverka eller på annat sätt utnyttja skog på rot eller annan naturtillgång, beskattas enligt art. 11.

till art. 11.

Enligt svensk skattelagstiftning beskattas inkomst som härrör från fast egendom i vissa fall som inkomst av rörelse [jfr bl. a. 27 § kommunalskattelagen (1928:370)]. Inkomst som omfattas av art. 11 beskattas emellertid alltid i den stat där den fasta egendomen är belägen. Denna regel gäller även beträffande royalty från fast egendom eller för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, oljekälla, gasfyndighet eller stenbrott eller för rätten att utvinna, avverka eller på annat sätt utnyttja skog på rot eller annan naturtillgång.

Annan royalty beskattas enligt art. 10.

till art. 12

Vinst, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Nya Zeeland förvärvar genom avyttring av fastighet i Sverige eller genom avyttring av annan i Sverige belägen egendom eller rättighet som avses i art. 12, beskattas här. Angående uttrycket "rättighet", se art. 11 punkt 5.

Vinst på grund av avyttring av patenträttighet beskattas i regel enligt art. 10 punkt 7. I vissa fall beskattas dock sådan vinst som inkomst av rörelse enligt art. 5. Vinst genom avyttring av övrig egendom beskattas med tillämpning av art. 23.

till art. 13

Ersättning, med undantag för pension, som utbetalas av någon av staterna för arbete utfört i denna stats tjänst beskattas enligt huvudregeln i art. 13 punkt 1 endast i den stat varifrån ersättningen utbetalas. Har arbetet utförts i den andra staten, får emellertid ersättningen enligt art. 13 punkt 2 beskattas även i den staten, om mottagaren är bosatt där (dock inte om han är bosatt där endast för att utföra ifrågavarande arbete) eller är medborgare i den staten. Sistnämnda stat skall i sådant fall ge avräkning för den skatt som tagits ut i den stat som betalar ersättningen. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23. Ersättning, som utbetalas för tjänst utförd i samband med rörelse, som den utbetalande staten bedrivit i vinstsyfte, beskattas som inkomst på grund av enskild tjänst enligt art. 16 och 17.

till art. 14

Pension på grund av enskild tjänst samt livränta beskattas i regel endast i inkomsttagarens hemviststat (art. 14 punkt 1).

Pension, som utbetalas av svenska staten till fysisk person på grund av arbete som har utförts i svenska statens tjänst och pension som utbetalas enligt svensk socialförsäkringslagstiftning, får enligt art. 14 punkt 3 beskattas i Sverige.

Pension, som utbetalas av nyzeeländska staten till fysisk person med hemvist i Sverige på grund av arbete som har utförts i nyzeeländska statens tjänst och pension som utbetalas till sådan person enligt socialförsäkringssystemet i Nya Zeeland, får enligt art. 14 punkt 3 beskattas i Sverige men nyzeeländsk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 2. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 23.

Vad som förstås med uttrycket "livränta" anges i art. 14 punkt 2.

till art. 15

Vad som förstås med uttrycket "fritt yrke" anges i art. 15 punkt 3.

Inkomst av fritt yrke får enligt art. 15 punkt 1 i regel beskattas i den stat där yrket utövas. Undantag härifrån görs i fall som avses i art. 15 punkt 2.

Beträffande beskattning av inkomst som förvärvas av skådespelare, idrottsmän m. fl. se anvisningarna till art. 18.

till art. 16

Inkomst av enskild tjänst får enligt art. 16 punkt 1 i regel beskattas i den stat där arbetet utförs. Undantag från denna regel föreskrivs i art. 16 punkterna 2 och 3, art. 17 och art. 19.

Beträffande beskattning av inkomst som förvärvas av skådespelare, musiker m. fl. se anvisningarna till art. 18.

till art. 17

När svenskt bolag utbetalar styrelsearvode till person med hemvist i Nya Zeeland, beskattas ersättningen i Sverige, om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Har sådan ersättning uppburits av person med hemvist i Sverige från bolag med hemvist i Nya Zeeland, får inkomsten beskattas i Sverige men nyzeeländsk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. 23 punkt 2. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art 23.

till art. 18

Inkomst som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker och andra liknande yrkesutövare samt idrottsmän förvärvar genom sin verksamhet i sådan egenskap beskattas i den stat där verksamheten utövas. I art. 18 punkt 2 har intagits regler om beskattning av den vinst som företag förvärvar genom att tillhandahålla tjänster av sådana yrkesutövare och idrottsmän. Sådan vinst får beskattas i den stat där tjänsterna tillhandahålls.

till art. 22

Person med hemvist i Nya Zeeland som enligt detta avtal är befriad från eller berättigad till lindring i svensk skatt skall åtnjuta motsvarande befrielse eller lindring på inkomst som han i egenskap av dödsbodelägare åtnjuter från oskiftat dödsbo.

Dödsbodelägare med hemvist i Nya Zeeland är berättigad erhålla avräkning enligt art. 22 punkt 1 av svensk skatt som utgått på det oskiftade dödsboet i den mån den belöper på hans inkomst från dödsboet.

till art. 23.

1. För att avräkningsbestämmelserna i denna artikel skall kunna tillämpas måste bestämmas var inkomsten har sin källa. Detta avgörs i första hand med ledning av den artikel där det särskilda inkomstslaget behandlas. För vissa inkomstslag har källan angivits i art. 23 punkt 3. I övrigt tillämpas resp. stats interna lagstiftning. Skulle dessa medföra olika resultat, kan frågan lösas genom ömsesidig överenskommelse enligt art. 25 punkt 2.

2. Inkomst från källa i Sverige beskattas här i den mån svenska skatteförfattningar föranleder det och inskränkning av skattskyldigheten inte följer av övriga artiklar. Om inkomsten beskattas även i Nya Zeeland, medges lättnad vid den nyzeeländska beskattningen enligt art. 23 punkt 1.

3. Inkomst från källa i Nya Zeeland, som uppbärs av person med hemvist i Sverige, medtas vid taxering i Sverige med undantag för inkomst som anges i anvisningspunkten 4 nedan och utdelning i vissa fall från bolag i Nya Zeeland. I fråga om utdelning, se punkt 2 andra stycket och punkt 3 av anvisningarna till art. 8. Svensk skatt på inkomsten nedsätts genom avräkning enligt art. 23 punkt 2.

Svensk inkomstskatt beräknas på inkomstens bruttobelopp utan avdrag för nyzeeländsk skatt som omfattas av avtalet. Avdrag medges i vanlig ordning för kostnader som hänför sig till inkomsten. Från den sålunda beräknade svenska skatten avräknas enligt art. 23 punkt 2 ett belopp motsvarande den slutliga nyzeeländska skatt som enligt avtalet har påförts inkomsten. Beträffande storleken av nyzeeländsk skatt på utdelning, ränta och royalty hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 8, anvisningspunkten 1 till art. 9 och anvisningspunkten 1 till art. 10. I fråga om nyzeeländsk skatt på inkomst av rörelse som bedrivits i Nya Zeeland iakttas att inkomsten beräknats enligt art. 5.

Den skattskyldige bör i samband med sin självdeklaration för det beskattningsår, för vilket inkomsten upptas till beskattning, förete bevis eller annan utredning om den nyzeeländska skatt som har påförts inkomsten.

Avräkning av nyzeeländsk inkomstskatt enligt art. 23 punkt 2 får ske med belopp motsvarande högst summan av de svenska skatter som belöper på inkomsten. Vid tillämpningen av denna regel anses på inkomsten från Nya Zeeland belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som inkomsten – efter avdrag för kostnader – utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Kommunal inkomstskatt anses belöpa på inkomst från Nya Zeeland till så stor andel som inkomsten – efter avdrag för kostnader – utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor som skall taxeras i samma kommun som

inkomsten från Nya Zeeland.

Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten. Förslår ej denna, avräknas återstoden från kommunal inkomstskatt som belöper på inkomsten.

Taxeringsnämnd skall i deklarationen anteckna motvärdet i svenska kronor av den nyzeeländska skatten på inkomsten och ange att avräkning skall ske med detta skattebelopp, dock högst med beloppet av de svenska skatterna på inkomsten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överförs till skattelängden.

Exempel: En person med hemvist i Sverige uppbär inkomst av fastighet i Nya Zeeland med ett belopp av 10000 kronor. På inkomsten antas belöpa nyzeeländsk skatt med ett belopp av 1500 kronor. Avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antas vidare uppbära nettointäkter av andra förvärvskällor med ett belopp av 90000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 10000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9500 + 90000 - 10000 =)$ 89500 kronor. I deklarationen antecknas: "Avräkning från inkomstskatt enligt avtalet med Nya Zeeland skall ske med 1500 kronor, dock högst med summan av den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9500 kronor, och $\frac{9500}{99500}$ av hela den statliga inkomstskatten. Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten."

4. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst som på grund av art. 13 punkt 1 skall beskattas endast i Nya Zeeland, skall inkomsten inte medtas vid taxering i Sverige. Om personen i fråga taxeras till statlig inkomstskatt för annan inkomst, kan skatteprogressionen komma att påverkas. För att förebygga detta iakttas följande.

Först uträknas den statliga inkomstskatt som skulle ha påförts, om den skattskyldiges hela inkomst beskattats endast i Sverige. Därefter fastställs hur stor procent den sålunda uträknade skatten utgör av hela den beskattningsbara inkomst på vilken skatten beräknats. Med den sålunda erhållna procentsatsen tas skatt ut på den inkomst som skall beskattas i Sverige.

Exempel: En person med hemvist i Sverige har en beräknad beskattningsbar inkomst av 40000 kronor. Av inkomsten utgör 30000 kronor inkomst som på grund av art. 13 punkt 1 skall beskattas endast i Nya Zeeland. Om skatten på 40000 kronor motsvarar 25%, skall denna procentsats tillämpas på de 10000 kronor som skall beskattas i Sverige.

I fall som nu nämnts skall taxeringsnämnd i deklarationen anteckna grunden för uträkningen av den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överförs till skattelängden.

Förordning 1980: 1132 om kupongskatt för person med hemvist i Nya Zeeland, m. m.

Anmärkning:

Förordningen tillämpas beträffande kupongskatt och statlig inkomstskatt på utdelning som har blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1980. — Beträffande förhållandena dessförinnan, se kungörelsen 1956: 572.

Kupongskatt för person med hemvist i Nya Zeeland

1 § Utgår enligt förordningen (1980: 1131) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Nya Zeeland kupongskatt efter lägre skattesats än enligt kupongskattelagen (1970: 624), innehålls vid utbetalning av utdelning på aktie i svenskt aktiebolag sådan skatt enligt den nämnda förordningen.

Vid tillämpning av första stycket gäller föreskrifterna i 2 §.

Utbetalas utdelning som avses i första stycket till någon som innehar aktien under sådana förhållanden att annan därigenom obehörigen bereds förmån vid taxering till inkomstskatt eller vinner nedsättning av kupongskatt eller är det i annat fall inte uppenbart att rätt till nedsättning av kupongskatt föreligger, innehålls sådan skatt med belopp enligt 5 § kupongskattelagen.

2 § Beträffande utdelning i avstämningsbolag och i aktiefond som förvaltas av registrerande fondbolag tillämpas kupongskattekungörelsen (1971: 49).

I fråga om utdelning i aktiebolag eller aktiefond som avses i 13 § kupongskattelagen (1970: 624) skall utbetalaren se till, att uppgifter enligt 14 § samma lag lämnas jämte intyg av nyzeeländsk myndighet eller bank i Nya Zeeland att den utdelningsberättigade har hemvist i Nya Zeeland.

3 § Har kupongskatt innehållits med högre belopp än den skattskyldige skall erlägga enligt förordningen (1980: 1131) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Nya Zeeland, restitueras det för högt uttagna beloppet.

4 § Ansökan om restitution prövas av riksskatteverket.

5 § Ansökan om restitution görs skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökningshandlingen skall ha kommit in till riksskatteverket före utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället. Vid ansökningshandlingen fogas intyg eller annan utredning om den erlagda kupongskatten och

utredning om de omständigheter sökanden åberopar för nedsättning av kupongskatten.

6 § Talan mot riksskatteverkets beslut i ärende om restitution förs i den ordning som anges i 29 § kupongskattelagen (1970: 624).

Statlig inkomstskatt på utdelning från svensk ekonomisk förening till person med hemvist i Nya Zeeland

7 § Ansökan om nedsättning av statlig inkomstskatt på utdelning på andel i svensk ekonomisk förening enligt artikel 8 punkt 2 i avtalet görs skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökan görs hos den taxeringsnämnd som har att fastställa den utdelningsberättigades taxering till statlig inkomstskatt för det år då utdelningen tas till beskattning eller, om taxeringsnämndens arbete beträffande taxeringen detta år har avslutats, hos den domstol som har att uppta besvär över nämnda taxering. Ansökan görs dock senast före utgången av tredje kalenderåret efter det då utdelningen blev tillgänglig för lyftning.

I samband med ansökan skall den utdelningsberättigade ge in intyg om hemvist enligt 2 § andra stycket.

8 § Talan mot beslut som avses i 7 § förs i den ordning som anges i taxeringslagen (1956: 623) och förvaltningsprocesslagen (1971: 291).